

sætter konservative Partiinteresser over Hensynet til Sønderjydernes naturlige Krav om fuld Ligeberettigelse med alle øvrige danske Statsborgere; men det er ikke at være venlig sindet overfor Sønderjyderne.

Saa er der et andet Punkt i det konservative Folkepartis Betænkning og Ændringsforslag, der i allerhøjeste Grad forbyr mig, og jeg spørger, om det virkelig er vel overvejet og gennemtænkt; det er nemlig fuldkommen i Strid med alle konservative Traditioner og Standpunkter her i Rigsdagen. Jeg siger til de ærede konservative Medlemmers Ændringsforslag under Nr. 9 til § 36, hvor de vil ændre Regeringsforslaget, som giver Hovedstadens Befolkning fuld Ligeberettigelse med det øvrige Land ved Landstingsvalgene, og vil affatte denne Bestemmelse saaledes, at de fikserer Antallet af Hovedstadens Landstingsrepræsentanter til 10. Hvordan kan de ærede Medlemmer forsvare og begrunde dette? Jeg nævnede ved Sagens første Behandling og gentager det her, at da det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) i Aaret 1912 forelagde sit Grundlovsforslag, og da det ærede Medlem fra Veringe (Jensen-Sønderup) den Gang forelagde sit Valglovsforslag, gav de Hovedstadens Befolkning fuld Ligeberettigelse med det øvrige Land ved Landstingsvalgene. Hovedstadens Repræsentation i Landstinget skulde fastsættes ganske paa samme Maade som det øvrige Lands Repræsentation, nemlig i Forhold til Indbyggertallet, og skulde altsaa forandres, naar der skete Forskydninger i Befolkningen. Desværre blev dette Forhold forandret under Forhandlingerne, saaledes at man fikserede Landstingets Medlemstal, hvad der, hvis vi ikke vilde skride til en Grundlovsforandring, maatte volde betydelige Vanskeligheder. Nu kan man saa godt som ikke blive staaende ved det hidtidige Antal Landstingsmedlemmer. Man maa udvide det for at give Sønderjyderne Repræsentation, thi ellers skulde man tage denne Repræsentation paa Bekostning af Provinsernes Repræsentation, thi man kunde ikke tage noget fra Hovedstadens Repræsentation. Jeg forstaar, at Venstre ud fra sine mere agrariske Interesser vender tilbage til Grundloven af 1915 og foreslaar Antallet fikseret til 10. Men jeg forstaar ikke, at navnlig det ærede Medlems københavnske Partifæller kan stemme for et Forslag, der reducerer Hovedstadens Repræsentation i Landstinget fra 11, som foreslaaet af Regeringen i Overensstemmelse med Folketallet,

til 10, hvilket giver Hovedstaden for lidt. Jeg erindrer en hel Række Grundlovs- og Valglovsforhandlinger, hvor man fra konservativ Side meget kraftigt har hævdet Hovedstadens Ligeberettigelse. Jeg erindrer tillige adskillige Lejligheder, hvor man fra konservativ Side har bebrejdet os Socialdemokrater, at vi ikke fuldt ud imødekom dette Krav, idet der var politiske Situationer, hvor der kunde opnaas Valglov og Grundlov, der bragte saa store Fremskridt, nemlig den privilegerede Valgrets Afskaffelse, at vi maatte bringe de Ofre derfor, som var fornødne. Dette er ikke længere fornødent. De Konservative kunde ganske roligt slutte sig til Regeringens Forslag. Hvordan vil de forsvare eller begrunde, at de ikke giver Hovedstaden den forholdsmæssige Repræsentation, som Regeringsforslaget foreslaar? Det er jo det ærede Medlems Parti, der har hævdet, at de er mere ivrige end nogen andre her i Landet for fuld Forholdsmæssighed og fuld Ligelighed; de var overordentlig glade for, at § 32 i Grundloven af 1915 fastslaar en saadan Forholdsmæssighed. Hvordan kan de nu forlade dette Standpunkt og gaa bort fra Forholdsmæssigheden over til Uligeligheden? Hvad er det for storpolitiske Hensyn, hvad er det for Sagen uvedkommende Hensyn til agrariske Venstreinteresser, som de opererer sammen med i Øjeblikket? Hvad er det for en storpolitisk Situation, der bevirker, at de svigter Hovedstadens Interesser? Jeg gør Hovedstadens Vælgere i alle Lejre, af alle Afskygninger, opmærksom paa denne Svigten. Det skal ikke gaa lydløst af; Hovedstadens Vælgere skal vide, at deres Repræsentanter svigter deres naturlige Krav paa Ligeberettigelse med alle øvrige Borgere i Landet. Som de Herrer Konservative svigter Sønderjyderne, naar de ikke vil give dem Ligeberettigelse med alle andre Statsborgere, saaledes svigter de Københavnerne, ogsaa de konservative Københavnerne, de svigter deres eget Partis hele Fortid, dets Principper og Traditioner, ved her at følge Venstre, naar det vil formindske Hovedstadens Repræsentation udover det retmæssige.

Nu har jeg nok lagt Mærke til, at der er een Ting, der i de sidste Dage synes at interessere det konservative Folkeparti mere end baade Grundlov og Valglov og noget som helst andet; det er det hurtigst muligt at faa Valg. Vi har læst, at det konservative Folkepartis Repræsentantskab holdt Møde her i Byen i Søndags og der vedtog en Resolution, hvori der